

9015 PRED - ADAMITI....

15. julij 1965: knjiga 94 [Bertha Dudde](#)

Že dolgo preden so na Zemlji živeli prvi ljudje, ki jih je Bog obdaril s svobodno voljo in razumom, so obstajala človeku podobna živa bitja, katerih naloga je bila narediti Zemljo primerno za bivanje naslednjega človeškega rodu. Svoje delo so opravljali instinktivno, to je vodeno po naravnem zakonu.... da bi se preživljali, so nabirali sadje, pobirali sadove zemlje in si gradili bivališča.... delali so vse, kar jim je instinktivno koristilo.

Vendar niso mogli odgovarjati za svoja dejanja, saj še ni bila utelešana duša, ki bi vsebovala vse drobne delce izvornega padlega duha. Ta bitja so bila že zelo podobna ljudem, imela so enako telesno obliko, vendar se niso zavedala sebe in niso bila sposobna komunicirati med seboj, le njihova želja po samoohranitvi je bila močna in pogosto so dočakali visoko starost. Tako rekoč so služili stvarstvu, saj so prispevali k spreminjanju zemeljskega površja, ki je postajalo vedno bolj pripravljeno kot primerno bivališče za potrebe človeka. Vendar ta bitja še niso imela nalog, temveč so služila še vedno nepopolnim prvotnim duhovom kot zadnja priložnost za dozorevanje, ki naj bi ga nato nadaljevala kot človeška bitja s svobodno voljo in razumom.

Zato teh prazgodovinskih ljudi.... Pred - adamitov.... ni bilo mogoče šteti za prave "ljudi", saj so bili po naravi, videzu in vseh dejavnostih bolj podobni živalim, bili so še daleč zadaj v svojem razvoju, le oblika je bila podobna človeku. Zato so poznejši ljudje te žive stvaritve poimenovali prazgodovinski ljudje, niso se pa mogli primerjati s človekom s svobodno voljo in zavestjo, ki naj bi ju tudi intelektualno uporabljal na pravi način. Prav tako ni mogoče reči, da se je človek razvil iz tega pred - adamita, saj je bil človek nova stvaritev, ki jo je Bog izoblikoval šele potem, ko so številni prvotni duhovi čakali na svoje utelešenje. Prazgodovinsko bitje je bilo ena od mnogih stvaritev, ki so vse služile svojemu namenu, da bi poznejšemu človeku pripravile bivališče, ki bi mu zagotovilo brezskrbno zemeljsko življenje.

Pred - adamiti so bila tista človeku podobna bitja, ki niso mogla biti odgovorna, ker so živela instinktivno, kot živali...., ki so živele na zemlji veliko pred ljudmi...., ki se niso zavedale sebe in so lahko živele le v skupinah...., zato jih je bilo mogoče najti le tam, kjer so se pozneje naselili ljudje, za katere so s svojo dosledno dejavnostjo pripravili posebna območja. To je bila prirojena lastnost bitij, ki se je izražala z obdelovanjem velikih površin polj, s sistematično setvijo esencialnih snovi in pobiranju pridelkov na teh prostranstvih zemlje.... To so počela povsem nezavedno, kar je bila posledica naravnega instinkta samoohranitve.... Borili so se med seboj in zmagal je močnejši. Tako so tudi prispevali k temu, da so se nenehno utelešala nova duhovna bitja,

čeprav le za kratek čas, da bi dokazala svojo moč, ko so se uveljavljali bolj ali manj močni impulzi, ki so postopoma slabeli, dlje ko so živeli, in nato tudi počasi dosegali zrelost, ki jim je omogočila vstop v njihovo zadnjo inkarnacijo kot človeško bitje.

Človeku podobna človeška bitja so torej obstajala že dolgo pred prvimi ljudmi, vendar jih nikakor ni mogoče povezati s pravimi ljudmi. Lahko bi jih primerjali z njimi po zunanji obliki, vendar so živeli kot živali... v njihovih instinktih in načinu razmnoževanja, ki so se razvijali v skladu z njihovimi dušnimi substancami in so bili ena od številnih stvaritev, ki so po opravljeni zemeljski nalogi spet izginile. Zato jih ljudje niso več potrebovali in so pozneje izumrla kot številne stvaritve, ki jih je Zemlja nekaj časa nudila zavetje, da bi naredila prostor za nove stvaritve....

Ne moremo pa reči, da se je sodobni človek razvil iz teh prazgodovinskih stvaritev, temveč je bil in je nova stvaritev, obdarjena s svobodno voljo in razumom, ki se je moral nato dokazati, tako je spet prejel tudi samozavedanje. V kolikšni meri so tudi pred - adamiti lahko uporabljali določeno količino inteligence je bilo odvisno le od stopnje zrelosti njihovih utelešenih delcev duše, niso pa bili sposobni razmišljati in so svojo inteligenco izražali le z aktivnim delom, torej nezavedno.... Ta dejavnost je kljub temu ustvarila največja čudežna dela, saj lahko v naravi pogosto vidimo, da so bile ustvarjene poti, po katerih so ta bitja dosegala druga drugo, da so ustvarila soteske in podzemne prehode ter tako ustvarila prve predpogoje za človeški rod, da bi ta nato lahko, ko je prišel čas, živel pravo življenje, da se prvi izvorni duhovi utelesijo kot ljudje.... Bolj ko so se ljudje množili (izvirni duhovi so čakali na utelešenje), bolj so izginjala prazgodovinska bitja, kar pa se je vedno dogajalo le postopoma, dokler niso ljudje začela naseljevati zemlje in se je začelo njihovo poskusno obdobje, ko se je moral dokazati vsak nekoč padli izvorni duh. Zato mora biti človek opremljen s samozavedanjem, razumom in svobodno voljo, da lahko prehodi pot na zemlji, ki ga bo spet pripeljala k Očetu, od katerega je nekoč izšel. AMEN

[Bertha Dudde](#)